
ZEMĚDĚLSKÁ PŮDOHOSPODÁRSKÁ ŠKOLA

Kč 15,-

1 září
2003-4
66. ročník

Ananas pravý / Ananás pestovaný
(*Ananassa sativa* Lindl.)

Původem z Jižní a Střední Ameriky, plodenství vzniká ze srostlých bobulí. Kromě čerstvých plodenství se také zpracovává na víno „chicha“ a z listů se získávají pevná vlákna.

Časopis pro zemědělské, lesnické, zahradnické,
potravinářské a rybářské vzdělávání

Časopis pre poľnohospodárske, lesnícke, záhradnícke,
potravinárske a rybárske vzdelávanie

OBSAH

Vážení a milí čtenáři, vážení a milí čitatelia	2
Sdělení MŠMT ČR k výuce předmětu Motorová vozidla ve studijním oboru 41-41-M/001 Agropodnikání	2
Celoživotní vzdělávání	3
Potřebuje odborné školství public relations?	4
Leonardo je i pro zemědělské školy	5
Predstupová příprava Slovenskej republiky do EÚ	7
Informační centrum Evropské unie	9
Distanční vzdělávání?	11
Jak dál s výukou praxe a zemědělským vzděláváním	12
Jubilejný rok strediska praktického vyučovania potravinárskeho v Krupine	17
Výstavy zahradnické školy Brno-Bohunice	18
Zemědělská výstava pod horami	18
Letní FLORA OLOMOUC 2003	19
Další z počítačových kurzů na SOU a OU Opočno	19
Na cestě k ZEMĚDĚLSKÉ ŠKOLE	20

Vážení a milí čtenáři, vážení a milí čitatelia,

rádi se s Vámi opět setkáváme v novém školním roce nad stránkami časopisu Zemědělská škola – Pôdohospodárska škola. Doufáme, že jste měli možnost si během léta i trochu odpočinout a opět se s námi těšíte, co nového časopis přinese a s jakými poznatky a zkušenostmi se s námi podělíte.

Pro lepší přehlednost obsahu časopisu rozhodla redakční rada připravit pravidelné rubriky, ke kterým budeme přiřazovat jednotlivé články. Rubriky budou mít své malé logo, které u titulu příslušného článku vždy najdete a poprvé se s ním seznámíte v říjnovém čísle. Všechny rubriky nemusí být v každém čísle naplněny a naopak podle potřeby mohou vznikat i rubriky nové. Pro začátek jsme zvolili následující dělení:

- Úvodník/Úvodník
- Zemědělské školství/Poľnohospodárske školstvo
- Vzdělávání dospělých/Vzdelávanie dospelých
- Problematika EU/Problematika EÚ
- Aktuality, Zajímavosti/Aktuality, Zaujímavosti
- Historie/História
- Ohlasy/Ohlasy
- Informační zdroje/Informačné zdroje
- Různé/Rôzne

Do rubriky „Ohlasy“ chceme více zapojit i žáky a studenty našich škol a rozšířit tak okruh čtenářů i pestrost obsahu.

A opět nás bude provázet série půvabných ilustrací na obálce. V letošním roce se chceme podívat trochu do světa a představit Vám deset známých i trochu méně známých zemědělsky významných plodin, a to i s krátkou charakteristikou.

Přejeme Vám i nám úspěšné zahájení nového školního roku, nového ročníku časopisu i veškeré Vaší vzdělavatelské, zemědělské i podnikatelské činnosti.

Vaše redakce, Vaša redakcia

Sdělení MŠMT ČR k výuce předmětu Motorová vozidla ve studijním oboru 41-41-M/001 Agropodnikání

S ohledem na množící se dotazy ředitelů středních škol, v nichž je vyučován obor Agropodnikání, týkajících se výuky předmětu Motorová vozidla, sděluje MŠMT ČR následující:

Studijní obor 41-41-M/001 Agropodnikání se vyučuje podle učebních dokumentů, které byly schváleny dne 9. 8. 2000, čj. 25 057/2000-23 a v nichž je v učebním plánu zařazen předmět Motorová vozidla mezi povinné předměty ve druhém a třetím ročníku s dotací 2 týdenní vyučovací hodiny.

S ohledem na finanční zajištění výuky tohoto předmětu byl v roce 2001 zmíněný učební dokument upraven sdělením čj. 22 430/01-23 zveřejněným ve věstníku MŠMT, na základě kterého byl uvedený předmět převeden z kategorie povinné vyučovací předměty do kategorie výběrové (vyučovací předměty).

Protože v současné době pominuly důvody, pro něž byla realizována výše uvedená úprava učebních dokumentů, vyučuje se od 1. 9. 2003 studijní obor 41-41-M/001 Agropodnikání podle původních učebních dokumentů, bez jakékoliv úpravy.

Ing. Vojtěch Šrámek
ředitel odboru středního a vyššího odborného vzdělávání MŠMT ČR

Celoživotní vzdělávání

Brzy se staneme právoplatným členem evropského společenství a nemůžeme si už v mnoha směrech šít na míru to, co by nám snad vyhovovalo na našem malém českém písčičku. To se týká i vzdělávacích systémů celoživotního vzdělávání.

Jeho koncept není žádným módním trendem, ale nutností, bez níž se rozvoj moderních ekonomik a společností v rostoucí konkurenci neobejde. V současnosti jsou znalosti významnou „strategickou surovinou“, a bez pochyby tomu tak bude i v budoucnosti. Evropská komise v listopadu 2000 vydala Memorandum o celoživotním učení, jehož základní myšlenky se týkají vytváření podmínek pro to, aby celoživotní učení bylo v Evropě přístupno všem. Řada zemí Evropské unie již v tomto směru učinila rozhodující a také legislativně podpořené kroky.

Česká republika mezi nimi zatím stále chybí navzdory tomu, že ve 20. století zaznamenala řadu úspěchů a má zpracovány potřebné dokumenty jako jsou například Bílá kniha, Národní akční plány zaměstnanosti, Strategie pro rozvoj lidských zdrojů v ČR, které doporučují, jak s vytvářením konceptu celoživotního učení začít.

K čemu se stále učit?

Informační společnost, do níž jsme vstoupili, je založena na získávání znalostí a jejich zhodnocování. Klíčem k úspěchu státu, firmy, jedince jsou kvalitní vzdělávací systémy, které může každý občan během své životní dráhy využívat. Konzervativní školské systémy již nestačí reagovat na potřeby, které nové směry na trhu práce nastolují. Novým požadavkům světa práce musí odpovídat jak systém počátečního vzdělávání, který garantuje stát, tak i navazující systém dalšího vzdělávání do něhož patří vzdělávací programy pro ty, kteří chtějí rozvíjet své schopnosti a dovednosti (zájmové občanské vzdělávání), vzdělávání nezaměstnaných (rekvalifikace) a vzdělávání v podnicích.

Země Evropské unie i země jinde ve světě se otázkou modernizace vzdělávacích systémů a vytváření podmínek pro podporu dalšího vzdělávání a motivace lidí k učící se společnosti vážně zabývá. Návratnost investic do dalšího vzdělávání je poměrně vysoká, u středoškolsky vzdělaných lidí jde o 18% návratnost z hlediska jedince a zhruba 13,5% z hlediska státu.

Vzdělávání je dnes chápáno jako proces, který trvá neustále. Mnohé státy proto budují např. síť vzdělávacích

center (instituce při různých typech škol), která nejsou určena jen na rekvalifikaci pro nezaměstnané, ale mohou být využívána všemi, kdo si chtějí v určitých oborech rozšiřovat schopnosti, dovednosti a kvalifikaci.

Mezi země, které se velmi aktivně postavily k tvorbě systémů celoživotního učení, patří v Evropě skandinávské země. Tak například v roce 2000 přijal dánský parlament řadu opatření, jejichž cílem bylo vzájemně propojit programy další odborné přípravy a vzdělávání do jediného transparentního systému vzdělávání dospělých.

Jaký systém celoživotního učení má ČR?

Podklady a analýzy jsou připraveny. ČR má vládou schválenou tzv. Bílou knihu – Národní program rozvoje vzdělávání, které v části o dalším vzdělávání vytyčuje klíčové úkoly pro rozvoj dalšího vzdělávání.

ČR má dokonce Strategii pro rozvoj lidských zdrojů. Ve vztahu českých podniků k dalšímu vzdělávání je zřetelné zaostávání za členskými státy Evropské unie. Jen asi čtvrtina českých podniků považuje další vzdělávání svých zaměstnanců za prioritní součást své personální politiky.

Také v rekvalifikačních programech zůstává Česká republika za Evropou. Stále nejsou přesně stanoveny kompetence v různých oblastech dalšího vzdělávání, neboť chybí právní rámec, který by kompetence státních i nestátních orgánů, ale také jednotlivců vymezil, a který by tak stanovil pravidla finančních i nefinančních pobídek pro oblast celoživotního učení. V rámci celoživotního učení by měly být vytvářeny standardy kvality vzdělávacích programů, vzdělavatelů a lektorů, jako tomu již v mnoha zemích je. Tím, že v České republice nejsou vymezeny pobídky k rozvoji vzdělávání (kromě povinného vzdělávání podle zákona, které se týká určitých profesí či školení v bezpečnosti práce apod.) je i motivace k celoživotnímu učení u nás poměrně slabá. Motivaci k učení postrádají také jedinci, jak ukazují výsledky průzkumů.

U absolventů škol se projevuje malá snaha po ukončení školy se dále vzdělávat a rozvíjet své znalosti. Výsledek průzkumu Národního ústavu odborného vzdělávání z konce minulého roku ukázal u oslovených 2,5 tisíce mladých lidí ve věku 20 – 30 let, že ve vzdělávání nepokračuje více než tři čtvrtiny mladých Čechů. Nejčastěji proto, že jim to

nikdo nenabídl a ani oni sami to nepovažují za potřebné. Tato oblast vzdělávání je u nás velmi podceňována. Nejsou k tomu motivováni jednotlivci a zaměstnavatelé. Zde by právě zaměstnavatelé měli sehrát významnou roli. K dalšímu učení nenutí lidi ani tak chabé znalosti, ale spíše tlak nadřazených.

Těch, kteří chodí do kurzů z vlastní iniciativy, je asi jen 20%. Většinou své znalosti považují za dostatečné ti, kteří by je nejvíce potřebovali zlepšit. Zarážející je i to, že téměř čtvrtina z těch, kteří se vzdělávají, nemá pocit, že by tyto aktivity měly přínos pro jejich povolání.

Odpovědi na otázku, proč se dalšího vzdělávání neúčastnili, zněly většinou: Nikdo mi nic nenabídl, nemám čas. Celkem 25,7% dotázaných uvedlo, že další vzdělávání nepovažuje za potřebné. Také nabídka kurzů, jimiž mladí prošli, nebyla zvláště pestrá – daně a účetnictví, jazyky a výpočetní technika.

Motivaci k celoživotnímu učení by mohl zlepšit systém pravidel, v nichž by mělo významnější místo zaujmout financování programů celoživotního učení.

Ke zlepšení vztahu mladých lidí k celoživotnímu učení mohou významně přispět i střední školy změnou u nás zažitého mýtu, že dosažením středoškolské (nebo vysokoškolské) kvalifikace vše končí a získané vědomosti jsou postačující pro celoživotní dráhu. Ukazuje se, že dosavadní systém výchovných poradců na školách novým úkolům již nevyhovuje.

Zemědělské školy svým materiálním i personálním vybavením mají velmi dobré předpoklady pro zapojení do systému celoživotního učení. Tuto šanci by neměly promarnit a dokázat se v uvedeném systému vzdělávání prosadit.

KU

K tomuto příspěvku bylo také využito informací z Pedagogicko-psychologické poradny a Úřadu práce v České Lípě.

Potřebuje odborné školství public relations?

Současná doba přichází stále s novými pojmy, které často velmi rychle zdomácní i mimo sféru svého jazykového působení a často se stávají natolik „módními“, že je pro ně právem či neprávem hledáno i další uplatnění mimo svůj prvotní obor. Známe příklady sustainable development, bosing atd.

V tomto roce vychází jako nová stálice činnost označovaná jako „public relations„. Definovat tento pojem původně vázaný na podniky a marketinkovou sféru je obtížné a můžeme jej ozřejmit asi takto:

Public Relations lze považovat za metodu funkce řízení, která identifikuje, buduje a udržuje vzájemně výhodné vztahy, přispívá k vytváření prostředí vzájemného porozumění mezi organizacemi a různými skupinami veřejnosti, na kterých závisí jejich úspěch a dosažení daných vytčených cílů.

Úvod

Zatímco v okolním světě mluvíme již řadu let o „perception managementu“ nebo „issue managementu“, u nás zdomácnělý pojem osvěta není dosud příliš rozšířen. Společně s osvětou musíme zahrnout i nutnost komunikace mezi partnery tak, aby byla zabezpečena oboustranná informovanost a nikoliv jen původní školská osvěta na bázi monologu.

Protože objem potřebných informací stále více narůstá – čtenáři, posluchači medií či televize jsou dnes a denně bombardováni množstvím často nepřilíživě kvalitně zpracovaných informací – nastupuje nový, potřebný obor public relation.

Jeho úkolem je zejména:

- budování vzájemného porozumění, důvěry, respektu a sociální odpovědnosti
- cílem je směřování k vytvoření pozitivních postojů na základě širokých znalostí a plnění požadavků přeměny negativních názorů a postojů na pozitivní
- snaha sladovat soukromé a veřejné zájmy
- řídit pověst a vnímání organizací, firem či jednotlivců

Uplatnění ve školství

Nová doba přináší i nové požadavky. Jeden z prvních je, aby public relation (PR) byl zařazen jako předmět do curricula našeho vzdělávání, aby nově formovaný absolvent byl plně schopný organizovat dialog k dané problematice, aby jeho komunikace na veřejnost – často „on the live“ – byla utříbená, odborná bez metodických a didaktických chyb.

V tomto předmětu by měly být zakotveny požadavky na utváření komunikačních koncepcí, realizaci PR akcí jako jsou semináře, prezentace, setkání spolupracovníků a jejich

vedení, využívání interních tiskovin, řízení komunikace prostřednictvím sdělovacích prostředků atd.

Tato strategická komunikace, v současnosti ve školství a školských odborech velmi důležitá, by měla být sledována a zaměřena na všechny cílové skupiny a absolvent školy by její základní pravidla měl bezchybně ovládat.

V praktickém životě se jedná o dodržení devíti pravidel pro efektivní komunikaci v PR:

Důvěryhodnost zdroje, zajímavost informace, adekvátní neverbální podněty, adekvátní verbální podněty, obousměrnost komunikace vedle PR jako předmětu při modernizaci osnov, využití oborových mluvčích (Opinion Leaders), vliv skupiny, selektivnost účinku, zapojení veřejnosti.

Vedle užití public relation jako předmětu do nově koncipovaných moderních osnov je další využití v rámci široké pedagogické i nepedagogické veřejnosti ke korekci často uveřejněných polopravd. Zde tato metoda spojená např. s cestou za nejnovějšími informacemi (media trips) nebo za zajímavými setkáními s novináři, poskytování rozhovoru atd. představuje PR mimořádně účinný a nákladově levný prostředek pro sdělování základních ověřených fakt.

Public relation v lesnictví

V souvislosti se stále rozšiřujícím se ekologickým podvědomím veřejnosti o lesnictví, lesích a přírodě kolem nás potřebuje veřejnost řadu důležitých informací ve vhodné „stravitelné„ formě. Osvěta se stává stále více i součástí státní lesnické politiky, státních i regionálních orgánů a organizací. Zde naléhavě chyběla ucelená strategie komunikace všech zástupců lesního hospodářství s veřejností.

I když Lesy ČR s.r.o.začaly velmi progresivně tento nedostatek řešit, obrat nastal až po obdržení grantového pro-

gramu od FAO v Římě zpracovaného z iniciativy odboru rozvoje lesního hospodářství MZe ČR a označeného jako TCP/CEH/XXXX pro rok 2003, kde byla přiznána dolarová finanční dotace na projekt Consultancy, Education and Promotion in the Forestry.

Tento pilotní projekt v první etapě má zabezpečit vyškolení a výcvikové programy pro menší skupiny lesnických odborníků v technikách, nástrojích a dovednostech pro komunikaci s veřejností i uvnitř podniku.

Na vyškolení byli přizváni i zástupci lesnických škol, bohužel ne všechna školská zařízení toto pozvání akceptovala. Jak budou tyto školy zabezpečovat znalosti pro nově potřebné kvalifikační předpoklady moderního lesníka zůstává tedy nezodpovězenou otázkou.

Závěr

V současném transformačním dění spojeném se zapojením do EU hraje osvěta a public relation důležitou úlohu. Rozšiřování kapacitního potenciálu lidských zdrojů, významné sociální aspekty spolu s aspekty ekonomickými a politickými vyžadují trvalou, demokratickou komunikaci se širokou veřejností.

Tady je význam školství, jeho vizí, jeho budoucího rozvoje obrovský, neboť musí dokázat formovat studenty pro činnost v blízké budoucnosti. Požadavky zvládnutí public relations jsou jednoznačné a značně náročné. Odborníky pro vyškolení na nejrůznějších úrovních máme. Potřebu proškolení dalších též potřebujeme. Takže nám chybí to nejzákladnější – snaha, abychom udrželi krok s okolním světem, abychom pochopili potřebu „čas jsou peníze, čím dříve, tím lépe“.

**Dr. Ing. Eugen Král, CSc.
VOŠL Trutnov**

Leonardo je i pro zemědělské školy

Už řadu let využívají české organizace evropský program Leonardo da Vinci. Je zaměřen na podporu inovací odborného vzdělávání, a to prostřednictvím konkrétních projektů, které v rámci jeho pravidel mohou každoročně předkládat veškeré organizace včetně odborných škol všech druhů a všech oborových zaměření. Jako většina evropských programů dosahuje program Leonardo da Vinci svých cílů

tím, že finančně podporuje uskutečňování schválených návrhů projektů.

Nejčastějším druhem projektů jsou v tomto programu tzv. **projekty mobility**. Jsou to návrhy na vyslání skupiny **žáků či studentů** odborných škol na několikátýdenní či několikaměsíční odbornou praxi v podnicích příslušného

oboru v zemích Evropské unie. Patří sem i návrhy na vyslání učitelů na výměnu informací a zkušeností ze své práce s kolegy ze zemí EU. Příínos těchto projektů je několikery. Mladí lidé si během své zahraniční odborné praxe zlepšují své odborné znalosti, protože přímo poznají, jaké technologie, materiály, zařízení a organizace práce se při práci v jejich oboru v zahraničí používají. Výrazně si zlepšují cizojazyčné dovednosti, protože při odborné praxi jsou v cizojazyčném prostředí a musí komunikovat v cizím jazyce. Rozšíří si také svůj obecný rozhled, protože poznají pracovní a životní podmínky v některé zemi. Projekty jsou ovšem přínosem i pro odborné školy, které takové projekty připravují a uskutečňují, protože rozšiřují mezinárodní spolupráci škol, umožňují poznat odborné vzdělávání v zahraničí a rozvíjejí dovednosti řídit nadnárodní vzdělávací projekty.

Proto je o projekty mobility programu Leonardo da Vinci značný zájem. Každoročně se u nás předkládá více než stovka takových projektů, z nichž asi tři čtvrtiny bývají schváleny. To umožňuje, aby ročně víc než tisíc mladých lidí z České republiky získalo přímou pracovní zkušenost ze zemí EU. Na podporu projektů mobility se ročně vydává asi 1,1 mil. EUR. Schváleným projektům se poskytuje grant, z něhož se dá uhradit kolem 80 % celkových nákladů projektu, takže účast v těchto projektech je velmi zajímavá i z hlediska finančního.

Zkušenost s projekty mobility mají již i české a slovenské odborné školy se zemědělskými a potravinářskými obory. Když letos v březnu udělovala Národní agentura programu Leonardo da Vinci, která působí jako součást Národního vzdělávacího fondu, certifikáty deseti projektům mobility z roku 2000, které byly po náročném posuzování zařazeny mezi projekty nejvyšší kvality, byly mezi nimi dokonce čtyři z oboru zemědělství a potravinářství. Byl to projekt *Agro-gastroteam do Evropy* SOU Horky nad Jizerou (26 účastníků na 3 týdny do Německa a Rakouska), dále projekt *Silné a slabé stránky v řízení rodinné farmy* VOŠ, SZeŠ a SOU Chrudim (4 účastníci na 4 týdny do Nizozemí), projekt *Česko-nizozemská potravinářsko-zemědělská specializace* SOŠ Jihlava (8 účastníků na 7 týdnů do Nizozemí) a projekt *SOCIO* ISS, OU a U Údlice (28 účastníků na 4 týdny do Německa).

Možnosti využívání projektů mobility v dalším období jsou velmi dobré. Dosavadní pravidla programu platí až do konce roku 2006. Přičlenění České republiky k EU se projeví např. tím, že objem finančních prostředků na podporu projektů mobility se zhruba zdvojnásobí. Bude tedy možné podpořit výrazně větší počet projektů, a tím i zdvojnásobit počet účastníků v projektech mobility. Značnou výhodou

je, že návrhy projektů lze vypracovávat česky a že rozsah „papírování“ je ve srovnání s jinými druhy projektů a programů menší. Základní informace o pravidlech programu, formuláře přihlášek projektů, příručky pro předkladatele projektů a další relevantní dokumenty jsou běžně dostupné na internetové stránce Národní agentury programu na adrese www.nvf.cz/leonardo. Národní agentura programu rovněž nabízí bezplatné konzultace k projektovým záměrům a poskytuje potřebné informace na seminářích, konaných ve spolupráci s dalšími organizacemi (např. odbory školství krajských úřadů nebo Pedagogickými centry).

Náročnějším druhem leonardovských projektů jsou pilotní projekty. Jsou to případy, kdy několik organizací z různých zemí společně vypracovává nějaké inovativní vzdělávací materiály (učební texty, metodiky výuky, testy, software atd.). Takové projekty trvají 2 – 3 roky a účastní se jich kolem 6 – 7 a více organizací. Česká organizace může být v takovém projektu buď předkladatelem (pak celý projekt připravuje, řídí a odpovídá za práci celého partnerství), nebo partnerem (pak je její činnost řízena zahraniční organizací, která projekt předložila). Grant z programu Leonardo da Vinci může u pilotních projektů dosahovat až 75 % celkových nákladů na projekt. Bývá to už částka ve statisících EUR, tedy v milionech Kč. Tyto projekty se připravují a uskutečňují v cizím jazyce, zpravidla v angličtině.

Protože jsou pilotní projekty náročnější a rozsáhlejší, je jejich účastníků méně než v projektech mobility. Přesto lze uvést příklady pilotních projektů, v nichž jsou české zemědělské nebo potravinářské školy v roli partnera zahraniční organizace. Střední průmyslová škola technologie masa v Praze 1 byla partnerem v projektu *East Meat*, který řídila nizozemská organizace ACCEAMST a jehož se účastnilo dalších 16 organizací z 5 zemí. Vypracovány byly například čtyři vzdělávací moduly vycházející z nejmodernějších aspektů masné výroby. Brněnská Masarykova univerzita je partnerem v projektu, který řídí ENESAD z francouzského Dijonu a jehož cílem je vypracovat vzdělávací materiály pro využití geografických informačních systémů v zemědělství. Agrární komora ČR je partnerem v projektu, řízeném Slovenskou polnohospodářskou univerzitou v Nitře. Projektu se účastní 9 organizací ze 6 zemí. Výsledkem projektu bude on-line vzdělávací modul v oboru zemědělského práva.

I když se počty odborných škol, začleněných do programu Leonardo da Vinci, popř. dalších evropských projektů zvyšují, je to stále jen nízký podíl z jejich celkového počtu. Šance na začlenění do něj jsou značné, protože přístup do

programu se nabízí každé organizaci. Jak je to však obvyklé, i zde záleží na iniciativě progresivních jednotlivců, kteří jsou ochotni a schopni dělat něco navíc oproti běžným povinnostem. Trend je však zcela jasný: účast v mezinárodních vzdělávacích projektech se dříve či později stane obvyklou věcí. Kdo se to naučí dříve, bude oproti ostatním ve výhodě. V Národní agentuře programu Leonardo da

Vinci se těšíme na návrhy Vašich projektů. Termín pro předložení projektů mobility je 13. únor 2004.

Ing. Jaromír Coufalík
Národní vzdělávací fond

Redakční poznámka: Programu Leonardo da Vinci jsme se věnovali i v loňském školním roce, a to v Zemědělské škole č. 3, roč. 65/2002–3 (str. 13) a č. 7, roč. 65/2002–3 (str. 15 – 16).

Predvstupová príprava Slovenskej republiky do EÚ

I. časť

Úvod

Proces integrácie Slovenska do Európskej únie vstupuje do záverečnej fázy, ktorá je sprevádzaná plnením úloh spojených so zabezpečením legislatívnych, programových a inštitucionálnych podmienok vstupu. V súvislosti s tým sa čoraz viac dostávajú do popredia verejnosti otázky spojené so systémom fungovania EÚ, ako aj s dosahmi vstupu Slovenska do EÚ.

Mimoriadny záujem odbornej verejnosti sa sústreďuje na otázky podpory EÚ vo vzťahu k jednotlivým oblastiam ekonomického, sociálneho a spoločenského života.

Podľa výsledkov Kodanského summitu a ostatných oficiálnych dokumentov je Slovensko po vstupe do EÚ oprávnené čerpať prostriedky zo štrukturálnych fondov (Európsky fond regionálneho rozvoja, Európsky sociálny fond, Európsky poľnohospodársky usmerňovací a garančný fond a Finančný nástroj na usmerňovanie rybného hospodárstva) a Kohézneho fondu.

Taktiež bude možné zapojiť sa do iniciatív Spoločenstva INTERREG III. a EQUAL a navyše do roku 2006 je možnosť využívať prostriedky programu SAPARD.

Pre Slovensko bola potvrdená výška prostriedkov zo štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programovacie obdobie 2004–2006 vo výške 1 560 miliónov EUR, z čoho pre štrukturálne fondy je vyčlenených 1 050,3 mil. EUR a pre Kohézny fond 509,7 mil. EUR.

V súvislosti s rozdelením finančných zdrojov bude rozvoj poľnohospodárstva a vidieka podporovaný prostredníctvom 2 štrukturálnych fondov – Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a garančného fondu a Finančného nástroja na podporu rybolovu vo výške 252,07 mil. EUR, čo predstavuje 24 % z celkového

objemu prostriedkov štrukturálnych fondov EÚ určených pre Slovensko.

Nevyhnutnou podmienkou čerpania prostriedkov štrukturálnych fondov je schválenie programových dokumentov, ukončenie aproximácie legislatívy, dobudovanie inštitúcií, predkladanie návrhov projektov a dofinancovanie prostriedkov EÚ zo štátneho rozpočtu SR a z vlastných zdrojov realizátorov projektov.

V zmysle princípu spolufinancovania sa na realizáciu Opatrení na rozvoj poľnohospodárstva a rozvoja vidieka SR okrem EÚ bude podieľať štátny rozpočet SR vo výške 108,03 mil. EUR a vlastné zdroje realizátorov projektov budú predstavovať objem finančných prostriedkov 255, 671 mil. EUR. (Celkový rozpočet takto predstavuje na roky 2004 – 2006 výšku 615, 771 mil. EUR).

Základným programovým dokumentom pre čerpanie prostriedkov z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a garančného fondu a Finančného nástroja na riadenie rybolovu je Sektorový operačný plán – poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka a Plán rozvoja vidieka.

Kompetentná autorita zodpovedná za prípravu týchto dokumentov je Ministerstvo pôdohospodárstva SR.

Tieto dokumenty obsahujú popis súčasnej situácie a vyúsťujú do popisu stratégie programu a návrhu cieľov, priorit a opatrení, na ktoré je oblasť podpory zameraná. Programové doplnky, ktoré sa taktiež pripravujú, budú ešte detailnejšie definovať oblasti podpory.

V súčasnosti sú programové dokumenty v štádiu pripomienkovania a ich aktuálne verzie budú v dohľadnej dobe zverejnené na webovej stránke MP SR (www.mpsr.sk) alebo MVRR SR (www.build.gov.sk).

Predkladané informácie sú určené budúcim užívateľom prostriedkov Európskej únie a predstavujú prvý krok k priblíženiu informácií o regionálnej politike EÚ, štrukturálnych fondoch, spoločnej poľnohospodárskej politike, jej financovaní, ako aj o štrukturálnej pomoci Európskej únie pre Slovensko vo vzťahu k podpore poľnohospodárstva a rozvoja vidieka a realizácii agrárnej a regionálnej politiky na Slovensku.

Tieto informácie sú základňou pre budovanie poznatkov spojených s prípravou návrhov a realizáciu projektov podporených z fondov EÚ, ktoré budú súčasťou ďalších vzdelávacích a informačných aktivít MP SR a inštitúcií v jeho pôsobnosti.

Základy regionálnej politiky EÚ

Európska únia je považovaná za prosperujúcu ekonomickú oblasť, ale napriek tomu úroveň hospodárskeho vývoja, životná úroveň a stav nezamestnanosti nie sú ani v krajinách a regiónoch EÚ na rovnakej úrovni.

Rozdiely regiónov v rámci EÚ sa porovnávajú na základe štatistických údajov na jednotlivých úrovniach štatistického územného členenia, najmä však porovnávaním hrubého domáceho produktu (HDP) na obyvateľa v parite kúpnej sily k priemeru EÚ.

(Napríklad Grécko dosahuje 66 % a Luxembursko 172 % priemeru HDP na obyvateľa v EÚ. Slovensko dosahuje okolo 50 % HDP).

Dôležitou súčasťou politík Európskej únie je regionálna politika, ktorej cieľom je zabezpečiť ekonomickú a sociálnu rovnováhu v jednotlivých regiónoch Európskej únie. Je politikou finančnej solidarity, pretože časť príspevkov členských štátov EÚ smeruje do menej prosperujúcich regiónov.

Vývoj regionálnej politiky

Regionálna politika je výsledkom dlhodobého procesu.

V preambule Rímskej zmluvy z roku 1957 bola po prvýkrát uvedená potreba posilnenia jednoty ekonomík a zabezpečenia ich harmonického rozvoja zmenšením rozdielov existujúcich medzi regiónmi štátov, ktoré podpísali Rímsku zmluvu. (Francúzsko, Nemecko, Belgicko, Holandsko, Luxembursko a Taliansko). Snaha o zníženie regionálnych rozdielov je prioritnou úlohou od začiatku fungovania Spoločenstva a sa stala ešte nájvyššou po zavedení jednotného trhu.

Obsah

Základy regionálnej politiky európskej únie

Vývoj regionálnej politiky

Nástroje na realizáciu regionálnej politiky

Štrukturálne fondy

Európsky fond regionálneho rozvoja (ERDF)

Európsky sociálny fond (ESF)

Európsky poľnohospodársky usmerňovací a garančný fond (EAGGF)

Finančný nástroj na podporu rybolovu (FIFG)

Prioritné ciele štrukturálnych fondov

Cieľ 1

Cieľ 2

Cieľ 3

Komunitné iniciatívy

INTERREG III

URBAN II

LEADER+

EQUAL

Špeciálna pomoc rybolovu

Inovačné akcie

Kohézny fond

Legislatíva upravujúca štrukturálne fondy

Finančné zabezpečenie regionálnej politiky EÚ

Predvstupová pomoc pre kandidátske krajiny

PHARE

ISPA

SAPARD

Rozvoj vidieka ako druhý pilier spoločnej poľnohospodárskej politiky

Spoločná poľnohospodárska politika

AGENDA 2000

Rozvoj vidieka

Nariadenie Rady (EC) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999

o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a garančného fondu (EAGGF)

Ciele podpory rozvoja vidieka

Opatrenia podpory rozvoja vidieka

Financovanie spoločnej poľnohospodárskej politiky

Európsky poľnohospodársky usmerňovací a garančný fond (EAGGF)

Usmerňovacia sekcia EAGGF

Garančná sekcia EAGGF

Finančný nástroj na riadenie rybolovu (FIFG)

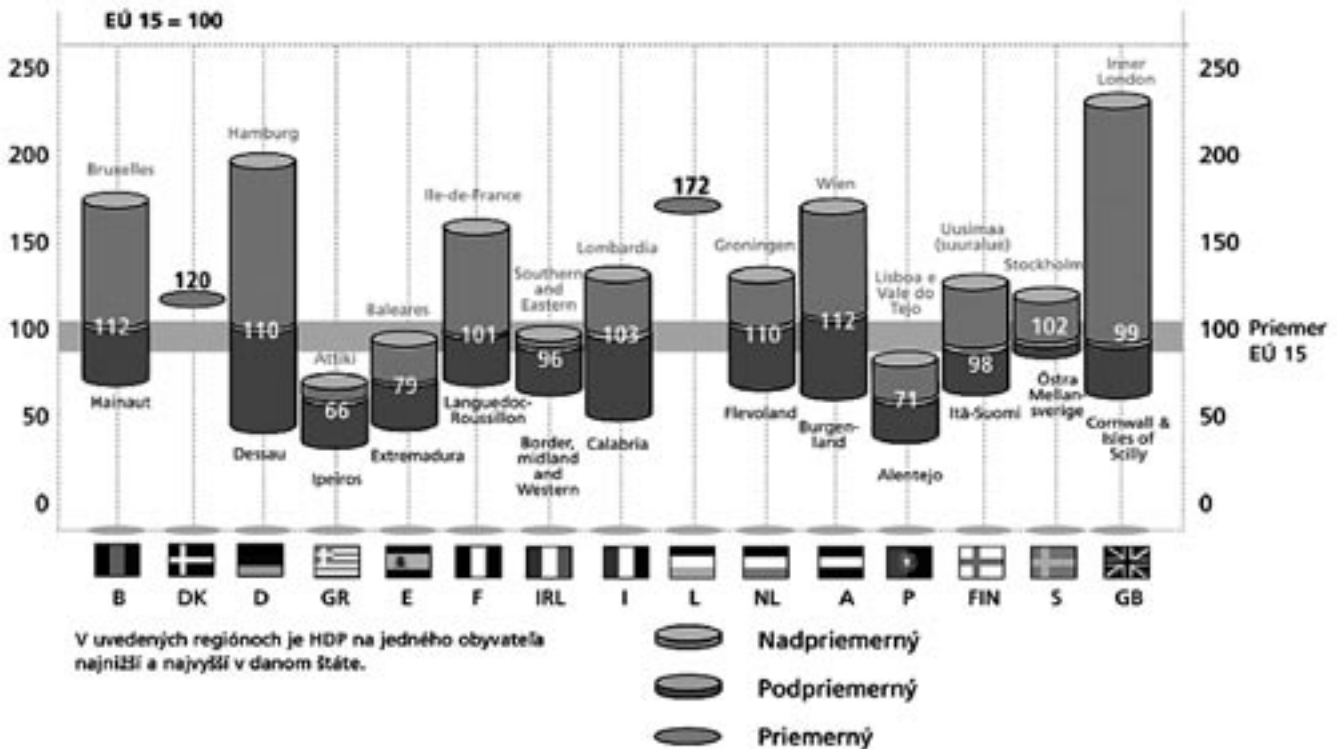
Štrukturálna pomoc európskej únie pre slovensko na roky 2004–2006

Podpora poľnohospodárstva a rozvoja vidieka na slovensku z prostriedkov EÚ

Kategorizácia územia Slovenska na územno-štatistické jednotky

Programové dokumenty pre roky 2004–2006

Regionálne rozdiely v HDP na obyvateľa medzi členskými štátmi, 1997
(podľa kúpnej sily obyvatelstva)

Postupne sa vytvorili 4 štrukturálne fondy, kohézny fond a predvstupové nástroje pre regionálnu politiku.

Hlavné etapy

- 1958 Založenie Európskeho sociálneho fondu (ESF) a Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a garančného fondu (EAGGF)
- 1975 Založenie Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ERDF)
- 1993 Zmluva o Európskej únii (Maastrichtská zmluva) umožnila vytvorenie Kohézneho fondu
- 1994 Vytvorenie Finančného nástroja na podporu rybolovu (FIFG)

2000 – dnes Európska Rada v Berlíne (v marci 1999) zreformovala štrukturálne fondy a upravila fungovanie Kohézneho fondu.

S cieľom prispieť k ekonomickému a sociálnemu rozvoju kandidátskych krajín boli postupne vytvorené predvstupové nástroje pre štrukturálnu politiku: PHARE, ISPA a SAPARD

Ing. Margita Štefániková
Agroinštitút Nitra

(V nasledujúcich číslach bude postupne uverejnený celý príspevok podľa uvedeného obsahu)

Informační centrum Evropské unie

při Delegaci Evropské komise v České republice

Životní prostředí a zdraví: Evropská komise zahájila strategii boje proti nemocem souvisejících se stavem životního prostředí

Mezi špatným zdravotním stavem obyvatel a ekologickými problémy existuje silná korelace. Ekologickými riziky jsou více ohroženy děti než dospělí. Komise od nové strategie očekává, že se podaří lépe pochopit složitý vztah

mezi životním prostředím a zdravím a určit a snížit výskyt nemocí a chorob způsobených ekologickými faktory.

Vzdělání v Evropě v letech 2000–2001: V členských státech EU navštěvuje školu 55 až 95 % osmnáctiletých

Ve školním roce 2000–2001 bylo ve školském systému zapojeno 71 % osmnáctiletých občanů žijících v Evropě

ské unii. Podíl těch, kteří v tomto věku ještě pokračovali ve studiu, byl nejvyšší ve Švédsku (95 %), Finsku (89 %) a Belgii (85%). Nejnižší podíl osmnáctiletých sále ještě zapojených do vzdělávací soustavy byl ve Velké Británii (55 %) a Portugalsku (66 %). Mezi přístupujícími zeměmi se podíl osmnáctiletých, kteří ještě navštěvovali vzdělávací instituce, lišil od 32 % na Kypru, kde většina vysokoškolských studentů studuje v zahraničí, až po 86 % v České republice.

EU zásadním způsobem reformuje zemědělskou politiku. Cíl: zajistit udržitelnost zemědělství v Evropě

Ministři zemědělství členských států EU přijali zásadní reformu Společné zemědělské politiky (CAP). Reforma zcela změní způsob, jakým EU podporuje zemědělský sektor. Nová Společná zemědělská politika bude směřovat ke spotřebitelům a plátcům daní a zároveň poskytne zemědělcům v EU volný prostor k tomu, aby produkovali, co si žádá trh.

Do budoucna se naprostá většina dotací bude vyplácet nezávisle na objemu výroby. Aby se zabránilo odklonu zemědělců od výrobních činností, mohou se členské státy rozhodnout, že budou podle přesně definovaných podmínek a ve stanovených zemích udržovat určitou omezenou vazbu mezi dotacemi a výrobou. Tyto nové „jednotné zemědělské platby“ budou vázány na standardy životního prostředí, bezpečnosti potravin a pohody zvířat. Přerušení vazby mezi dotacemi a výrobou povede k větší konkurenceschopnosti a tržní orientaci zemědělců v EU, přičemž zaručí nezbytnou příjmovou stabilitu. V důsledku snížení přímých plateb větším farmám budou zemědělci mít k dispozici více peněz na programy související s životním prostředím, kvalitou produkce nebo zajištěním pohody zvířat.

Jednotlivé prvky reformy vstoupí v platnost v letech 2004 a 2005, jednotná zemědělská platba se zavádí od r. 2005. Pokud bude členský stát v důsledku svých specifických zemědělských podmínek potřebovat přechodní období, bude moci odložit aplikaci jednotné zemědělské platby nejpozději na rok 2007.

Rozšíření musí být také sociálně inkluzivní

Novým členským států ve střední a východní Evropě doporučuje nevládní organizace Caritas Europa v oblasti sociální politiky celou řadu priorit, mj.:

- služby zajišťující zemědělcům školicí a vzdělávací kurzy a služby zaměřené na jejich zaměstnanost
- odborná příprava a rekvalifikační kurzy, které frekvencianty vybaví dovednostmi odpovídajícími poptávce na restrukturalizovaném pracovním trhu
- školicí programy pro stále rostoucí počet pracovníků starších 50 let

„Informační společnost může v budoucích členských státech podpořit růst“

V České republice byla ve druhém čtvrtletí roku 2002 zaznamenána jedna z největších hodnot míry penetrace internetu v kandidátských zemích: připojeno bylo 17 % domácností.

Konvent se podepsal pod návrh ústavy EU

Evropská konvent, zřízený Evropskou radou na leaken-ském zasedání v prosinci roku 2001, po více než 16 měsících jednání úspěšně zakončil svou činnost. Dne 10. července 2003 tento stopětičlenný orgán (v Konventu jsou zastoupeny parlamenty a vlády 15 současných a 10 budoucích členských států EU a tři kandidátské země) schválil definitivní návrh budoucí evropské ústavy.

Kdo je kdo také v nových členských státech

Také v nových členských státech dochází na nejvyšších funkcích ke změnám: do Bruselu dorazila celá řada nových diplomatů, aby převzali vedení misí svých zemí při EU a aby zde zůstali jako stálí představitelé, jakmile se jejich země stane v květnu příštího roku řádným členským státem EU. Novým velvyslancem Slovenské republiky je Miroslav Adamis, který funkci převzal od Juraje Migaše. Česká republika jako vedoucího mise při EU již dosadila Pavla Teličku, který před tím působil jako hlavní vyjednaváč a náměstek ministra zahraničních věcí České republiky.

Ústav zemědělských a potravinářských informací
nabízí pro učitele i žáky

**Zahradnický slovník naučný (pětidílný)
s 30% slevou**

Distanční vzdělávání?

Pojem distanční vzdělávání začíná být v poslední době skloňován ve všech pádech. Stává se dokonce jakousi nezbytností moderní vzdělávací instituce. Ne vždy je však náležitě interpretován. „Neznalost věcí neomlouvá“, tvrdí známé rčení. A platí nejenom v právním pojetí. Mnoho vzdělavatelů přiznává, že jejich povědomí o této sféře vzdělávání se zakládá pouze na povrchních informacích. Dovolte mi proto, abych se na základě vlastních zkušeností získaných na zahraniční stáži pod názvem „Distance learning for development, 10/06/03 – 01/07/03“ v Izraeli, v následujících řádcích pokusil uvést co si pod pojmem distanční vzdělávání můžete představit.

Myšlenkou distančního vzdělávání je připravit pro konkrétní skupinu adresátů vzdělávání tzv. „šité na míru“, zaměřené na nejpodstatnější oblasti. Skryté motto lze pak vyjádřit slovy čínského filozofa Konfucia, který řekl: „Co jsem slyšel, to jsem zapomněl. Co jsem viděl, to jsem si zapamatoval. Ale co jsem zkusil, to jsem pochopil“. Idea vzdělávat vzdělavatele, neboli *training of trainers*, tak získala i určitý filozofický podtext.

Nejprve si řekněme, jaké máme formy studia a definujme jejich výhody a nevýhody

Presenční studium

Presenční studium je založeno na principu přímého působení pedagoga na vzdělaného jedince. Tato forma studia vyžaduje přítomnost studenta ve vzdělávací instituci. Díky tomu není tedy vhodná pro celoživotní vzdělávání.

Dálkové studium

Dálkové studium nevyžaduje tak těsný kontakt vzdělavatele se vzdělaným jako v předchozím případě, přednášky jsou nahrazeny skripty a působení pedagoga je omezeno pouze na konzultace a cvičení. Vyžaduje obvykle pravidelné návštěvy vzdělávací instituce a je poměrně neefektivní také z toho důvodu, že používané studijní materiály jsou doprovodnými texty, které presenční studium používá pro doplnění přednášek. Jeví se jako nejméně vhodná forma studia vůbec.

Distanční vzdělávání

Distančním vzděláváním nazýváme takovou formu řízeného vzdělávání, kdy vyučující a studující nejsou v přímém kontaktu a studujícím je k dispozici:

- systém konzultací a poradenství,
- speciální studijní materiály.

Distanční vzdělávání vzniklo zejména z těchto důvodů:

- velká vzdálenost míst, kde se nachází vzdělávací střediska,
- nutnost vyškolení velkého množství lidí,
- rekvalifikace pracovníků, kteří jsou již v zaměstnání, starají se o rodiny a nemohou navštěvovat presenční formu studia,
- a v neposlední řadě pro další vzdělávání pracovníků za účelem zvyšování kvalifikace a doplňování znalostí o nejnovějších poznatky nebo jiné obory.

Velký důraz je zde kladen na schopnosti sebevzdělávání, na samostudium, aktivitu a svobodu ve vzdělávacím procesu dospělých. Přes různé formy distančního vzdělávání v různých zemích má tato forma studia některé společné prvky. Jsou to například:

- využití moderních technologií a teorií ve vzdělávání,
- průmyslová výroba studijních materiálů,
- efektivní administrativní model, odpovídající potřebám studujících,
- minimální omezení pro přijetí studujících ke studiu.

Od roku 1840 do dneška můžeme v distančním vzdělávání rozlišit tři etapy

Etapa soukromého korespondenčního vzdělávání

Trvala až do první světové války a nabízela rozšíření a doplnění znalostí převážně studiem jazyků a společenského umění. Největší rozvoj zaznamenala v Anglii, Německu a skandinávských zemích.

Etapa státní podpory korespondenčního vzdělávání

V roce 1918 – 1920 vlády některých zemí Commonwealthu (Austrálie, Nového Zélandu a Kanady) se zabývaly spolu se zřizováním škol na venkově rozvojem korespondenčního studia pro účely školní výuky (základní a střední).

V roce 1920 bylo v Sovětském Svazu distanční vzdělávání integrováno do vysokoškolského studia. Zde také poprvé učili distančně i technické obory. Byl to velký zlom také poroto, že tato etapa ovlivnila využití multimédií v distančním vzdělávání.

Ve Francii se vytvořil po roce 1939 systém základního i středoškolského vzdělávání korespondenční formou a za

podpory rozhlasového vysílání jako reakce na vzdělávací potřeby dětí a mládeže v okupovaných částech Francie. Podobné to bylo i v jiných státech v období okupace.

Distanční vzdělávání a technický rozvoj

Po druhé světové válce se průmyslové země zaměřují na rozvoj korespondenčního vzdělávání tak, aby mohly uspokojit požadavky na zvyšování kvalifikace nezaměstnaných. Od roku 1960 se tato forma rozvíjí v zemích třetího světa, kde narůstá potřeba odborníků.

Výrazným mezníkem v rozvoji distančního vzdělávání byl vznik britské Open University, která navazovala na sovětský model. V roce 1969 byla schválena parlamentem, v roce 1969–1970 proběhl nábor zaměstnanců a již v roce 1971 začal první studijní rok. Těžištěm bylo vzdělávání dospělých.

Open University se zasloužila výrazně o modernizaci tohoto studia, o zavedení nových prvků do distančního studia, a to zejména rozvoj vzdělávacích metod, nového efektivního organizačního modelu, zavedla účast univerzitních pedagogů na distančním vzdělávání, podpořila výzkum v oblasti didaktiky a pedagogiky distančního vzdělávání a vymezení role pedagogů a tutorů (lektorů).

V současné době se upouští od termínu korespondenčního vzdělávání a nahrazuje se pojmem distanční vzdělávání (dále již jen DV), protože rozvoj informačních technologií již zdaleka neomezuje použití jen na tištěné materiály. Podpory DV tvoří také audionahrávky, videoprogramy, televizní a rozhlasové pořady, využívá se internet a počítačové multimediální programy.

V mnoha zemích vznikají univerzity podobné Open University, např.: FernUniversität v Hagenu, Korea

National Open University nebo Open University of Israel.

Energetická krize v roce 1971 urychlila rozvoj DV kvůli nutnosti vzdělávání dospělých a jejich rekvalifikacím, čímž se snižuje počet nezaměstnaných. V posledních letech se DV zabývá velký počet evropských i celosvětových organizací, jako jsou například:

- ICDE (International Council for Distance Education), založena v roce 1938,
- EADTU (European Association of Distance Teaching Universities), která umožňuje studovat některé obory distanční formou,
- EUROPACE sdružuje skupinu vysokých technických škol a univerzit, které rozvíjejí vzdělávací programy pomocí družic,
- EUROSTEP sdružuje uživatele družic pro programy odborné a všeobecné přípravy,
- CHANNELE televizní instituce vysílající výukové a informativní vzdělávací programy,
- SATURN zabezpečuje spojení mezi otevřenými, resp. dálkovými univerzitami a malými institucemi dálkového vzdělávání sdruženými v AECS,
- AECS (Association of European Correspondence Schools),
- EDEN (European Distance Education Network) vznikla v roce 1991 a klade si za cíl podporu DV ve střední a východní Evropě,
- ČADUV (Česká asociace distančního univerzitního vzdělávání) vznikla v roce 1993 a klade si za cíl rozvoj DV na našich univerzitách a současně reprezentuje své členy na mezinárodním fóru.

Ing. Petr Miklenda
ÚZPI Praha

Pokračování příště

Jak dál s výukou praxe a zemědělským vzděláváním

Koncem května jsem se byla podívat na průběh praktických maturit na Střední odborné škole ve Stříbře, kam mě pozval její ředitel Ing. Václav Halada. Po zhlédnutí vlastních zkoušek vybyl i čas k delšímu rozhovoru o škole, maturitách, výuce praxe i o zemědělském vzdělávání obecně. Kromě pana ředitele se naší besedy zúčastnil i ředitel odboru středního a vyššího odborného vzdělávání ministerstva školství Ing. Vojtěch Šrámek (jeho vyjádření je v textu kurzívou), který na stříbrské škole působil dříve jako ředitel i další bývalý ředitel, dnes zástupce ředitele Mgr. Karel Holub.

Představení školy

Naše škola má v současnosti dva studijní obory – Agropodnikání a Veřejnosprávní činnost, na škole rovněž probíhá dálkové studium pro absolventy učebních oborů. Základní studijní obory mají dohromady 220 žáků, v každém ročníku je jedna třída.

Počátky středního a odborného školství ve městě Stříbře jsou připomínány rokem 1899, kdy byl otevřen Ústav pro

vzdělávání učitelů a zároveň cvičná škola. V r. 1957 vznikla Zemědělská mistrovská škola, o dva roky později byla otevřena Střední zemědělská technická škola, kam do prvního ročníku nastoupilo ke studiu oboru pěstitel-chovatel 72 žáků.

Zvláštnost naší školy

S porovnáním s jinými odbornými školami máme jednu zvláštnost, tj. školní hospodářství. Naše školní hospodářství je vlastně velká zahrada s třemi zasklenými loděmi skleníků a k tomu přísluší zhruba 35 ha polí. Školní hospodářství není školní statek, je to součást školy, tzn. je přímo řízené ředitelem školy, a pracuje na něm pouze jeden celý zaměstnanec. Význam školního hospodářství je v tom, že na něm probíhá praktická výchova a praktický výcvik žáků především v zemědělských předmětech, ať už to je pěstování rostlin, včetně ovocnářství a zelinářství, či mechanizace.

Velká odlišnost školního hospodářství od školního statku je v tom, že veškeré práce na školním hospodářství – ať už je to ve skleníku, v zahradě nebo na polích – provádějí žáci pod vedení učitelů praxe a pod vedením instruktora, který tam působí na část úvazku. Rád bych zdůraznil, že školní hospodářství slouží především pro žáky nižších ročníků pro získání základních pracovních návyků a dovedností, a pro naučení základních pracovních operací. Ve vyšších ročnících praxe žáků pokračuje na okolních zemědělských závodech, kam jezdí na individuální praxe a odborné praxe v blocích, absolvují učební a prázdninovou praxi. Převážnou většinu činností žáci dělají sami.

Naše představy o budoucnosti praxe

Už mnoho let se mluví o problematice školních statků. My se školním statkem ani výhledově nepočítáme, rádi bychom si podrželi naši formu praktického vyučování. Provoz školního hospodářství jako součást školy při ekonomickém porovnání vychází poměrně levně. Na druhé straně jsme si ale vědomi, že k získání dalších odborných znalostí především v oblasti velkovýrobních technologií, které dnes v ČR jsou a se vstupem do EU s nimi musíme počítat, podmínky na školním hospodářství nemáme. Tuto funkci by měly plnit školní statky, ale tak úplně ji neplní z mnoha různých důvodů, o kterých se samozřejmě dneska ví.

Naše představa je proto taková. Chceme si udržet školní hospodářství pro nácvik základních prací a dovedností žáků s tím, že po jejich získání přijdou někam – můžeme to nazvat centrem odborného výcviku, odborné výchovy – , kde by byly soustředěny moderní technologie pro více subjektů. Těmi subjekty rozumíme především školy, ale i

širokou zemědělskou i další veřejnost, soukromé podniky, a ve zmíněných centrech by odborná výchova mohla probíhat. A protože i v těchto centrech by měla být prvořadá výchova a vzdělání, těžko tuto funkci dnes může splnit nějaký sebelepší zemědělský podnik, kde je samozřejmě prioritou dosažení zisku. Z toho důvodu si myslíme, že centrum odborného vzdělávání by měla být státní organizace, která by byla financována státem. V každém kraji by mohlo být jedno takovéto centrum a ne jako v současné době několik různých školních statků. Finanční prostředky by se takto soustředily v jednom místě, což by bylo určité k prospěchu věci.

Poznatky i ze zahraničí

Na podzim jsme navázali spolupráci s jedním státním vzdělávacím podnikem v Almesbachu na předměstí Weiden (30 km za hranicemi), které působí jako školící centrum pro žáky zemědělských škol, pro soukromé zemědělce i pro jakoukoliv veřejnost. Existuje už mnoho let a má už hodně zkušeností s touto formou vzdělávání. Ptal jsem se velmi orientačně na ekonomickou stránku – provoz financuje stát nebo bavorské země, odborné firmy vzdělávacímu zařízení zapůjčují nebo za výhodné ceny prodávají technologie nebo nové stroje, na kterých žáci praxe provádějí. Neznáme podrobnosti o financování, ale zařízení je skutečně státní, ne soukromé.

U nás ale k obdobnému financování stát nemá zřizovatelské kompetence.

Myslíme si, že by bylo vhodné, kdyby odpovědní pracovníci v našem státě toto zařízení navštívili a poznali, nezávisle se o všem informovali. My jsme připraveni návštěvu zorganizovat, zajistit i tlumočnicka.

Jde o to, aby případné centrum u nás mělo možnost získat finanční prostředky třeba od ministerstva zemědělství, když by provádělo i zemědělskou činnost, což v současné době žádný školní statek získat nemůže, protože je školní a je příspěvkovou organizací.

U školních statků samozřejmě tuto funkci mohou plnit kraje v rámci zřizovatelských kompetencí.

Školící centrum

Příslušné vzdělávací zařízení nemůže být soukromá organizace, ale organizace, kde prioritou je vzdělávání. To je podstatné. Samozřejmě je důležité, aby se i v tomto zařízení vyučovala ekonomika, a aby hospodařilo s kladnými hospodářskými výsledky. Nemůžeme žáky

učit něco, co je prodělečné, ale velikost zisku by neměla být prioritou.

Myslím si, že k tomu jednou musí dojít, jiná možnost kvalitního zajištění praktické výuky do budoucna není. Nemohou se dávat peníze na nejmodernější technologie do všech škol a nabídky firem na dodávky těchto technologií (např. u automobilových oborů), už někde začíná fungovat, také nemohou jít na všechny školy. Jednu školu v kraji může příslušná firma vybavit a spolupracovat s ní. Nejde o to, že by další školy neměly být, více škol v kraji bude, ale praxe na nejmodernějších technologiích by se měli směřovat do těchto vybavených center.

Naše představa je taková – v příslušném zařízení by se neprováděla veškerá praxe, ale pouze ucelené bloky praxe, a školy z širšího okruhu by se několikrát za rok střídaly podle určitého harmonogramu. Velikost okruhu – jeden nebo dva kraj – je ještě na zvážení.

Je to potřebný a zároveň i nutný budoucí směr zajišťování praktické výuky. Jak již bylo řečeno, i v Německu, kde je daleko větší vazba na podniky (žák se učí pro danou firmu), taková centra jsou. Žáci vykonávají praxi ve „svém“ podniku, ten se ale může na něco specializovat a žák pak nemůže vykonávat ostatní činnosti požadované učebními dokumenty. Proto i v Německu mají centra, kam si jezdí učni doplňovat některá chybějící praktická témata. U nás je to složitější v tom, že ČR má tak decentralizované školství jako snad nikde na světě a vliv státu je při zřizování těchto center minimální.

Úloha státu je taková, jaká je. Situaci můžeme ovlivňovat příslušnými učebními dokumenty a výstupy..., ty jsou ovšem velmi důležité. Když výstupy společně se sociálními partnery nastavíme na určitou úroveň (maturita, učňovské zkoušky), tak musíme společně s kraji a sociálními partnery vytvořit i podmínky pro jejich splnění.

Praktické maturity

V letošním roce jsme na maturity získali k zapůjčení stroje od několika firem, protože chceme, aby naši absolventi měli znalosti o strojích z velkovýrobní technologie, které my na našem školním hospodářství nemáme a mít ani nemůžeme. Oslovili jsme několik firem, se kterými spolupracujeme v rámci praxí žáků vyšších ročníků a podniky nám k našemu překvapení bez nějakých problémů požadované stroje zapůjčily. Na maturity se přijeli podívat jejich vedoucí pracovníci a byli příjemně překvapeni, jak jsme stroje k maturitě použili, že se žáci dokázali mezi stroji orientovat, dokázali je zařadit do technologických postupů a říci o nich to nejpodstatnější. Naše první zkušenost je tak

Jitka Majerová posuzuje vzorky krmiv při sestavování krmné dávky pro dojnici

velmi dobrá, chceme v tomto směru pokračovat a spolupráci zdokonalovat.

Vybídl jsem rovněž naše učitele, aby přišli zhodnotit změny, které jsme se snažili v maturitě připravit. Svým přáním jsem je trochu překvapil, ale nakonec byli všichni rádi, když viděli své žáky trošku z jiného pohledu, než ve školní lavici.

Jak dál v orientaci studia

Na škole, jak už jsem uváděl, máme 220 žáků denního studia a 30 žáků dálkového studia. Po přijímacím řízení můžeme konstatovat, že zájem o studium je velký, po dvou kolech přijímacího řízení máme naplněno. Už několik let stoupá opětovně zájem o studium zemědělského oboru, to je pro nás určitě velmi zajímavé a samozřejmě příjemné. Počítáme také s tím, že v rámci tohoto oboru musíme přijít s určitým přizpůsobením některých volitelných předmětů měnícím se potřebám. Od čistě klasického zemědělství se orientujeme na ekologické zemědělství, zavedli jsme nový předmět Ekologie regionu. Je to předmět volitelný a po prvních konzultacích s veřejností bude mít velmi příznivý ohlas.

Žák Jan Boubín vysvětluje zařazení secí kombinace – rotační brány a přesný secí stroj v technologii pěstování kukuřice

Michal Hetmánek provádí přípravu neseného postřikovače při ošetření během vegetace

Žaneta Benešová předvádí základní dovednosti při zacházení se zvířaty

Jan Gruber provádí přípravu malotraktoru k práci

Miroslav Novotný provádí údržbu malotraktoru

Michaela Šmatová vysvětluje zásady pastevní techniky

Musíme počítat s tím, že ze strukturálních fondů EU se finanční prostředky pro zemědělství, když to řeknu velmi opatrně, nebudou zvyšovat, ale půjdou peníze na údržbu krajiny, venkovského prostoru a na podobné funkce. A pro tyto činnosti musí nějaké zařízení – škola příslušné absolventy připravit a já bych byl rád, kdyby se to podařilo nám. Zemědělské školy mají k tomuto naplnění nejbližší. I na našem školním hospodářství se nám v podstatě podařilo vybudovat potřebné zázemí pro tento směr.

Přijímací zkoušky se na naší škole vždycky dělaly, ale v tomto školním roce jsme se dohodli s ředitelem druhé střední školy ve Stříbře, že zkusmo uděláme přijímací řízení bez přijímacích zkoušek na základě výsledků ze základní školy. Podle zájmu žáků a podle výsledků se zdá, že přijímací řízení dopadne dobře, zhodnotit vše budeme moci až po roce působení žáků v našem prvním ročníku. Ale podle výsledků se k nám ze základních škol hlásili žáci rozhodně s dobrými výsledky. Vytipovali jsme si pět profilových předmětů a u nich jsme si stanovili pořadí podle průměru. Pro zemědělský obor: český jazyk, cizí jazyk, matematika, přírodopis, chemie; pro veřejnosprávní obor: český jazyk, cizí jazyk, matematika, dějepis a zeměpis.

Absolventi veřejnosprávního oboru jsou pracovníci, kteří nachází uplatnění v oblasti státní správy a samosprávy. Jsou schopni dobře komunikovat a absolvují mnoho hodin práva. O tento obor je stále velký zájem.

V celé České republice studuje veřejnosprávní obor 12 tisíc žáků. V současné době je trh práce pro tyto absolventy ještě volný... Kraje budou postupně počty tříd konkrétních oborů usměrňovat podle potřeby těch kterých absolventů. A to je rozumné, aby kraj počty trochu pohlídal. Kraj musí reagovat na skutečnost, když se absolventi určitých oborů začínají objevovat na úřadu práce, a korigovat jejich další přijímání.

Podle mé zkušenosti z předcházející činnosti se začíná v posledních několika málo letech projevovat potřeba absolventů zemědělských škol a má vzrůstající tendenci. A to nemluvím o navazujících odvětvích jako je průmysl, služby, obchod..., kde naši absolventi nacházejí uplatnění také.

Dneska, když komunikujeme s úřadem práce, tak víme, že naši žáci nejsou mezi evidovanými.

I přes správné trendy, které vedou k menší specializaci, se domnívám, že naše odborné školství zůstane, jen se bude muset trochu přizpůsobit současným potřebám. Je to tradice, ze které nemůžeme ustoupit. Pokud žák dostane všeobecný odborný základ, tak má na čem stavět, může a nebo spíše musí se dále vzdělávat a sledovat dění ve svém oboru. Jeden ze základních požadavků zaměstnavatelů je vzdělavatelnost zaměstnanců a k tomu naše vzdělávání musí vést.

Celoživotní vzdělávání

Naše škola má více akreditací. Na podzim se rozběhne rekvalifikační kurz pro získání základních zemědělských dovedností (akreditace od ministerstva zemědělství). Jsme cvičnou školou katedry pedagogiky ČZU, působíme jako centrum pro Internet (školení veřejnosti) ..., takže škola se tímto zapojila nejen do oblasti výchovy žáků, ale působí i jako centrum vzdělávání i pro ostatní obyvatele. Je potřebné a nutné, aby objekt školy byl využíván, zvláště když investujeme do jeho vybavení (např. počítačové učebny).

To je velmi správný směr, školy musí, pokud chtějí prokázat svoji životaschopnost, nahradit úbytek studentů jiným typem vzdělávacích aktivit v rámci celoživotního vzdělávání. Hus-tota středních škol na Tachovsku není tak velká a odborné zázemí stříbrská škola vždycky zajišťovala a v tom je její velká šance.

Dobré jméno školy

Moje práce do budoucna je, abych dobré jméno školy udržel, aby se škola v měnících se podmínkách vylepšovala. Zatím podle kontaktů s podniky, které jsou v našem okolí jsou, je zájem obdobný a musíme na tom společnými silami pracovat. Protože změny jsou a byly a se vstupem do EU budou. Na to musíme být připraveni a nesmíme uzavírat dveře.

akr

**Zeptejte se, na co chcete,
infopult vám odpoví**

227 010 227

Jubilejný rok strediska praktického vyučovania potravinárskeho v Krupine

V tomto roku si zamestnanci a žiaci Strediska praktického vyučovania potravinárskeho v Krupine pripomenú 40 rokov od vzniku. Stredisko vzniklo pôvodne ako Učňovská škola Stredoslovenských mliekarní a pripravovalo žiakov v odbore mliekar pre tento podnik 27 rokov. Po transformácii mliekarní Stredisko praktického vyučovania potravinárskeho prešlo pod rezortné ministerstvo a v súčasnosti podlieha pod VÚC Banská Bystrica. Stredisko praktického vyučovania potravinárskeho pripravuje žiakov aj v odbore cukrár a v nadstavbovom štúdiu potravinárska výroba. Má vlastný stredoškolský internát, kde sú ubytovaní žiaci zo všetkých stredných škôl v Krupine. Veľmi dobré meno robia škole žiaci a majstri odborného výcviku v odbore cukrár, ktorí svoje výrobky predávajú vo vlastnej predajni. To, že sú kvalitné, potvrdzuje záujem zákazníkov o tieto výrobky, pretože záujem o ne neklesá, ba práve naopak, mnohí zákazníci sa k nám vracajú. Vyučovanie nových odborníkov je zverené naozaj kvalitným majstrom odborného výcviku, čo potvrdzujú aj ocenenia z tohtoročnej Medzinárodnej potravinárskej výstavy COBA-GASTRA-ALIMENTA 2003 v Nitre, kde majsterky odborného výcviku Alena Kaufmanová a Bc. Anna Borbuliaková získali ocenenie GOLD COBA v kategórii Torty a 2. miesto v kategórii Cukrárska fantázia. V súťaži Šlaháčková torta A. Kaufmanová získala 1. miesto a pobytový zájazd do Londýna.

Znovu sa potvrdila teória vedenia Strediska praktického vyučovania potravinárskeho, že len kvalitný odborní-

Ing. Udayová pri odovzdávaní vysvedčení

ci dokážu kvalitne vzdelávať svojich žiakov. Tak ako na každej škole na konci roka, aj u nás prebiehali maturity a záverečné skúšky. Z výsledkom boli spokojní pedagógovia, ale aj žiaci. Veď mnohým sa skvelo na vysvedčeniach „Prospel s vyznamenaním“. Je to zásluha pedagógov, ale aj riaditeľky Strediska praktického vyučovania potravinárskeho Ing. Anny Udayovej, ktorá zabezpečuje takúto výučbu. Veď v dnešnej, pre školy ťažkej dobe nie je bežné, aby žiaci pracovali s novými technológiami, surovinami, pomôckami, s novou literatúrou a zúčastňovali sa rôznych súťaží, prezentácií a iných vzdelávacích aktivít. Aj touto cestou jej pedagógovia a žiaci ďakujú. Posledný týždeň školského roka, keď mnohí už čakali na posledné zvonenie, majsterky odborného výcviku spolu so žiakmi 2. ročníka cukrár, pracovali akoby ani nebol koniec školského roka a pripravovali výrobky pre mesto Krupina, ktoré oslavovalo 100 rokov športu a výrobky do Národnej rady SR v spolupráci s Ministerstvom pôdohospodárstva SR a Vidieckym parlamentom na prezentáciu regiónu HONT v Národnej rade SR. O tom, že výrobky uspeli svedčí aj ďakovný list od predsedu Vidieckeho parlamentu Petra Rusnáka, ktorý sme obdržali v týchto dňoch.

Takže Stredisko praktického vyučovania začalo oslavovať výročie svojho vzniku dôstojne, kvalitnou prácou a šírením dobrého mena svojej školy, čo nakoniec bolo samozrejmosťou pre jej zamestnancov celých 40 rokov. Nech tento trend vydrží tejto škole ešte ďalších 40 rokov.

Do ďalších rokov všetkým jej zamestnancom a žiakom prajeme veľa úspechov a šťastia.

Bc. Anna Borbuliaková
hlavná majsterka OV

AGROINŠTITÚT
vzdelávacie, poradenské
a kongresové zariadenie MP SR

aktuálne informácie

www.agroinstitut.sk

Výstavy zahradnické školy Brno-Bohunice

Neodmyslitelnou součástí života na Střední zahradnické škole Brno – Bohunice je také výstavnictví. S touto činností se bylo možno setkat již v prvopočátcích tohoto školského zařízení v r. 1901. Zaměříme-li se letmo na novodobější historii, často veřejnost vzpomíná na léta 1970–1980, kdy byla v Bohunicích pořádána ucelená řada výstav širokého sortimentu chryzantém.

Nová tradice výstav termínově směřována vždy k závěru kalendářního roku se střídavým uspořádáním v listopadu nebo v prosinci tematicky zahrnující krásy podzimu, památku zesnulých, vánoční a novoroční aranžmá ap.

Tento druh výstavy připravuje škola i na letošek. Uskuteční se pod názvem „**Zahradnický podzim**“ ve dnech 24.–27. 10. 2003. K vidění bude bohatý sortiment okrasných dřevin, ovoce, zeleniny, květin se zaměřením na chryzantémy, a to vše v působivých dekoracích a aranžmá. Navíc se tu objeví vzhledem k blížící se památce zesnulých dušičková vazba a suché vazačské práce.

Neodmyslitelnou součástí činnosti na úseku výstavnictví v mimoškolních zařízeních jsou účasti na jarních etapách Flóry Olomouc, na výstavě kamélií (situovaná do období renesance) konané na zámku Bučovice, na květen zase připravili brněňští na zámku Slavkov u Brna projekt „Květina v historii“.

Dalším vystoupením bylo tzv. „Zámecké hodování“ uskutečněné v prostorách zámku Telč, kde ukázky různých typů dobových zámeckých hostin (renesanční, lovecká, svatební, plesová atd.) protkaly rozličná aranžmá květin. V červnu se škola představila na zámku ve Vranově nad Dyjí jako spolupřátel zajímavé výstavy „Vranovská lilie“.

Z realizovaných projektů během prázdnin stojí za vyzvednutí výstava učitele naší školy Ing. Bohumila Zavadila v Muzeu středního Pootaví Strakonice pod názvem „Květiny v historickém interiéru“ s ukázkami vazačských prací pro historické interiéry v provedení zaměstnanců školního hospodářství.

Výtvary brněnských zahradníků můžeme sledovat i na dalších místech – hudební festival Brněnský podzim, zkrášlování sálů divadel v městě Brně.

Škola se snaží při této formě práce ukázat veřejnosti jak všeobecné, tak i specifické pohledy na dění v zahradnickém oboru, předvést nové trendy a technologie. Cílem je přitom umožnit i styk studentů a pracovníků školy a školního hospodářství s odborníky z praxe – vytvořit v rámci výstav místo jejich vzájemného setkávání a profesních neformálních diskusí. Neodmyslitelné je také úsilí vyvolat i u laiků zájem o obor.

Ing. Jiří Ptáček, SZaŠ Brno

Redakčně zkráceno

Zemědělská výstava pod horami

Výstava s předváděním zemědělské techniky na sklizeň píce, ošetřování a údržbu travních porostů a zpracování biomasy je zemědělským odborníkům i veřejnosti známá pod názvem Podhory. Její organizátoři – SOU zemědělské a OÚ, Černý Důl-Fořt, obec Černý Důl a spolek Krakonoš – mají za sebou již třetí úspěšný ročník. Jednou za dva roky se ke konci června pod horami krkonošskými (PODHORY) v Černém Dole-Čisté v Krkonoších prezentují zemědělské firmy.

Letos se na podhorském výstavišti představily: Prillinger s.r.o., Radomyšl, Živa zemědělská obchodní a.s., Oslavan, a.s., Agrotrans spol. s.r.o., AGROTIP – Široký s.r.o., Hátle s.r.o., AGRIE, a.s., UN-COM spol. s r.o., Some Jindřichův Hradec s.r.o., Ústav zemědělských a potravinářských infor-

mací, Hřebčín Jeníkov v.o.s., LAND ROVER – Mejsnar Vrchlabí a SOUz a OU, Černý Důl-Fořt.

První výstavní den byl doplněn několika přednáškami. Zajímavá byla určitě přednáška Ing. Frola „Fosilní paliva versus fytohmota jako perspektivní energie“, na kterou navázal J. Hlávka Dit. s přednáškou „Cíleně pěstované energetické rostliny a zkušenosti s praktickým provozem kotle na spalování biomasy“. Na téma „Pěstování a agrotechnika štovíku krmného Uteša“ hovořil J. Tampota. Odpoledne byla pro návštěvníky připravena přednáška Ing. J. Klíra CSc. a Ing. J. Tvrzníkové „Nitrátová směrnice, zásady správné zemědělské praxe pro NS“. Zpestřením expozice zemědělských strojů a zařízení byly koně plemene NORIK z Hřebčína Jeníkov v.o.s.

Celodenní program završil přímo na výstavišti společenský večer s hudbou a tancem. Druhý den se nesl ve znamení předvádění horské techniky. Na sjezdovce v Černém Dole se „potýkaly“ se vzrostlým travnatým porostem stroje AEBI, BCS, REFORM a AGS. Výsledkem jejich dvouhodinové práce byla krásně posečená černodolská sjezdovka.

Podle slov organizátorů i vystavovatelů byly PODHORY 2003 úspěšné a všichni se těší na shledanou při PODHORÁCH 2005.

Mgr. Jana Tauchmanová
SOUz a OU Fořt

Letní FLORA OLOMOUC 2003

Tajemství života v květinovém aranžmá

Tajemství života a květiny – to k sobě zákonitě patří. A protože od klíčového objevu genetiky – molekuly DNA – uplynulo letos přesně půl století, pořadatelé mezinárodní letní zahradnické výstavy FLORA OLOMOUC 2003 (21.– 24. srpna) se rozhodli zasvětit hlavní expozici největší květinové přehlídce v ČR právě jí.

Projekt s názvem „Genová zahrada: D.N.A. – objev století“ kopíroval tvar dvojitého šroubovice základní jednotky dědičnosti pro tuto příležitost sestavený z tisíců kusů gladiol, jirinek, růží a květin pozdního léta. Kromě mnoha nových odrůd, jež expozice představila, si návštěvníci hlavního výstavního pavilonu A mohli vychutnat i neobvyklý kontrast ukázek nejnovějších trendů moderního aranžování s klasickým pojetím, reprezentovaným osazenými obřimi květinovými vazami. Podobné obdivovali už před několika staletími návštěvníci francouzských barokních zahrad, stejně jako v posledních letech, díky dovednosti zahradníků výstaviště Flora, i návštěvníci olomouckých parků.

Protiváhu pestré palety květin v přízemí pavilonu A na jeho galerii tvořila expozice školkařských rostlin.

Ke specialitám letní Flory lze letos připočítat i ojedinělou přehlídku léčivků a kořeninových rostlin na terase a venkovních plochách u pavilonu A, kterou se pořadatelé rozhodli doplnit o nabídku odborného poradenství a výrobků z léčivků.

Pozornost návštěvníků zcela určitě upoutal výstavní pavilon E – zelené unikáty expozice botanických zahrad ČR mapující vývoj rostlinných druhů v proměnách věků (od několik miliónů let starých až po úplně nejmladší), který se hned tak na jednom místě nevidí. S jirinkami a květinami pozdního léta se návštěvníci letní Flory setkali také na záhonech ve Smetanových sadech, obdivovatelé růží zamířili do rozárie u botanické zahrady výstaviště.

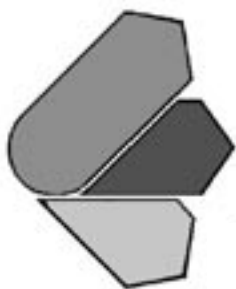
Na návštěvníky letní Flory čekala rovněž bohatá nabídka Letních zahradnických trhů.

Další z počítačových kurzů na SOU a OU Opočno

Na SOU a OU probíhá již druhý kurz „Práce na počítači“, tentokrát pro začátečníky. Během sedmi odpoledních lekcí se ve školní počítačové učebně schází deset účastníků. Náplní a cílem kurzu je zvládnutí základů operačního systému Windows, textového editoru Word, tabulkového procesoru Excel, poštovní aplikace Outlook a používání Internetu. Poslední červnové pondělí obdrží úspěšní absolventi „Osvědčení“ o absolvování kurzu. Snahou všech je odnést si co nejvíce poznatků, které lze v praxi využít.

Škola plánuje o prázdninách dva týdenní kurzy – první a předposlední týden prázdnin – zaměřené podle zájmu na začátečníky nebo mírně pokročilé uživatele. V novém školním roce budou i nadále probíhat odpolední kurzy pro veřejnost.

JM

ÚZPI PRAHA

47816
ISSN 0044-3875

První číslo časopisu Zemědělská škola vyšlo v r. 1936. Časopis byl nejdříve volnou přílohou měsíčníku Zemědělský pokrok, brzy ale začal vycházet samostatně. V r. 1991 jeho vydávání převzaly zemědělské školy (všech stupňů) a některé vzdělávací instituce. I po rozdělení Československa zůstává časopis společným pojátkem zemědělského školství v České republice a ve Slovenské republice.

Od školního roku 2002/2003 se dohodl dosavadní vydavatel – Sdružení zemědělských, lesnických a potravinářských škol, rybářské školy a školních hospodářství – s Ústavem zemědělských a potravinářských informací Praha o poskytnutí práva vydávat časopis a používat titul Zemědělská škola – Pôdohospodárska škola. Vydávání časopisu se tak vrací do prostorů, odkud před 66 lety vyšlo první číslo Zemědělské školy, a kde také v tehdejších „Domě Zemědělské osvěty“ sídlila redakce.

Časopis je určen pedagogickým pracovníkům i studentům, výzkumným a odborným pracovníkům, všem organizacím zabývajícím se zemědělským školstvím a vzděláváním i jednotlivcům působícím v oblasti tohoto zájmu.

**AGROINŠTITÚT
NITRA**

Na cestě k ZEMĚDĚLSKÉ ŠKOLE

Prvním časopisem, který se v bývalé monarchii zabýval výhradně zemědělským vyučováním, byl čtvrtletník Land-und forstwirtschaftliche Unterrichts-Zeitung. Založen byl v roce 1887. Měl zahrnovat oficiální zprávy a dokumenty řídicích školských orgánů, příspěvky týkající se organizačních, obsahových i pedagogických otázek zemědělského a lesnického školství z domova i z ciziny, přehled literatury, recenzi závažných děl, personální záležitosti a odborné zajímavosti.

Vydáván byl vídeňským ministerstvem orby a redigoval ho po 25 let, podle některých „mistrně“, Bedřich rytíř Zimmerauer, absolvent vysoké školy zemědělské a právnické ve Vídni, ministerský koncipista, posléze c. k. ministerský rada a referent pro hospodářské školství v c.k. ministerstvu orby ve Vídni.

I v novém ročníku budeme zařazovat životopisy osobností zemědělského školství, seznámíme vás i s historií časopisů „pro zemědělské vyučování“.

Časopis vydávají

Ústav zemědělských a potravinářských informací, Slezská 7, 120 56 Praha 2
Agroinštitút, Akademická 4, 949 01 Nitra

Adresy redakcí

ÚZPI, Slezská 7, 120 56 Praha 2

tel.: 227 010 439, fax: 227 010 119, e-mail: krajickova@uzpi.cz

Redaktorka: Ing. Alena Krajíčková

Agroinštitút, Akademická 4, 949 01 Nitra

tel., fax: 037/791 01 70, e-mail: casopis@agroinstitut.sk

Redaktorka: Mgr. Daniela Janková

www.agronavigator.cz

Časopis vychází desetkrát ročně (září – červen), cena jednoho výtisku je 15 Kč,
roční předplatné 150 Kč

Objednávky časopisu zajišťuje česká redakce a slovenská redakce na svých adresách

Sazba a tisk ÚZPI Praha

Autorem ilustrace na obálce je Ing. Mírko Hrabě, SZeŠ Humpolec

Redakční rada

Ing. Jaromír **Beneš**, Školní statek Opava;
PhDr. Zuzana **Burdanová**, MP SR Bratislava;
Ing. Miroslav **Červený**, SZeŠ Humpolec;
Ing. Igor **Drobný**, SZáŠ Piešťany; PhDr.
Radmila **Dytrtová**, CSc., KP ČZU Praha;
Ing. Ludmila **Gočálová**, MZe ČR; Ing. Zorka
Husová, NÚOV Praha; Mgr. Daniela **Janková**,
Agroinštitút Nitra; Ing. Ivan **Jung**, CSc.,
Slovenská poľnohospodárska a potravinárska
komora; Ing. Václav **Kolečko**, SOU Praha
– Velká Chuchle; PhDr. Dana **Linhartová**, CSc.,
ÚHV PEF MZLU Brno; Ing. Josef **Matoušek**,
MZe ČR; Ing. Mária **Múdra**, ZSSP Rakovice;
Ing. Jaromír **Musil**, Ph.D., Národohospodárska
škola Boskovice; doc. Ing. Milan **Slavík**, CSc.,
KP ČZU Praha; PhDr. Pavel **Sýkora**, MZe ČR